

KRİZİN FATURASINI ÖDEME

Ne kadar demokratik katılım, ifade ve örgütlenme özgürlüğü, insan haklarına saygı, barış, sosyal dayanışma...

O kadar özveri...

TMMOB, KESK, DİSK, TTB ve Çiftçi-Sen yaşanan ekonomik krize karşı 28 Ekim 2008 tarihinde emekçilerin taleplerini dile getiren ortak bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan basın toplantısına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, TTB Merkez Konsey Başkanı Gençay Gürsoy ve Çiftçi-Sen Genel Başkanı Abdullah Aysu katıldı.

Emekçilerin sürece ilişkin ortak bakışını yansıtan ortak basın açıklamasını ve ayrıca oluşturulan **"KRİZDEN ÇIKIŞ İÇİN, SOSYAL DAYANIŞMA VE DEMOKRATİKLEŞME PROGRAM TASLAĞI"**nı üyelerimizin bilgisine sunuyoruz :

KRİZDEN ÇIKIŞ İÇİN, SOSYAL DAYANIŞMA VE DEMOKRATİKLEŞME...

Tüm dünya büyük bir krizle çalkalanıyor. 2007 yılından itibaren Türkiye'de başgösteren ekonomik durgunluk, dünya çapındaki krizle birleşerek büyük ekonomik ve sosyal sonuçlar doğurmaya başladı. Her şeyden önce altını çizmek gerekir ki, kapitalizmin kendi doğasından kaynaklanan bu kriz, neoliberal politikaların iflas ettiğinin göstergesidir. Piyasacılığı, özelleştirmeleri, kuralsızlığı tek seçenek olarak dünyaya dayatanlar bu krizin asil sorumlularıdır.

Başlangıçta "Hamdolsun, korkulacak bir şey yok" diyerek, krizi fırsatlara çevireceğini söyleyen Başbakan ve krizi görmezden gelen AKP Hükümeti, şimdilerde çeşitli vergi düzenlemeleri ve IMF ile yapılan görüşmelerle sermaye kesiminin talepleri doğrultusunda adımlar atıyor. Bugüne kadar yaşadığımız tüm krizlerin en büyük mağduru olan ücretliler, üretici köylüler ve yoksullar ise bir kez daha görmezden geliniyor.

Yaşadığımız deneyimler göstermiştir ki, geniş toplumsal kesimlerin talepleri dışlanarak, sermaye kesimlerinin çıkarları doğrultusunda hazırlanan kriz reçetelerinin hiçbirisi kalıcı bir çözüm üretememiştir. Krize çözüm üretmek adına uygulamaya konulan her tedbir, bir sonraki krizin nedeni olarak ortaya çıkmıştır. Son 15 yıl içerisinde Türkiye üç büyük krizle karşı karşıya gelmiştir. 1994, 1999 ve 2001 yıllarında yaşadığımız krizlerin tümünde, hayat pahalılığı ve işsizlik, dar gelirlilerin, üreticilerin ve ücretlilerin yaşamlarını zorlaştırarak, acı veren toplumsal sonuçlar yaratmıştır. Türkiye, 2001 yılında yaşadığı krizin etkilerinden henüz tam olarak kurtulmadan yeni bir krize sürüklenmiştir.

Yaşadığımız bu kısır döngünün farkında olan emekçiler, 2001 yılındaki krizde, IMF programına karşı, Emek Platformu çatısı altında ortak bir "Alternatif Program" ortaya koymuş, ne yazık ki, hükümet bu programı ciddiye almamıştır. Krize emekten yana çözüm üretmek isteyenleri görmezden gelen dönemin iktidarının ve sonrasındaki AKP iktidarının Türkiye'yi sürüklediği nokta maalesef yeni bir kriz olmuştur. İçinde bulunduğumuz krizin tek nedeni uluslararası piyasalarda yaşanan kaos değil, 2001 krizinden sonra uygulanan ekonomik programdır. Dolayısıyla krizin asil sorumlusu, bu dönemde iktidarda olan siyasi partilerdir.

Yİ EMEKÇİLER REDDEDİYOR

Türkiye'nin aynı hataları defalarca yineleme lüksü yoktur. Siyasal iktidarlar, artık emekçilerin ve yoksulların seslerine kulak vermelidir. IMF ve Dünya Bankası'nın sözlerine, kendi yurttaşlarının sözünden daha fazla değer veren bir siyasal anlayışın demokrasi kültürüyle bağdaşması mümkün değildir. Demokrasi, yalnızca oy vermeyle sınırlı bir siyasal tercih değil, siyasetin ve gündelik hayatın özüne yönelik bir işleyiş tarzı ve çözüm üretme biçimidir. Ekonomik işleyişin tıkanıdığı ve çözümsüzlüğe sürüklendiği kriz anlarında verilecek kararlar demokratik bir sürecin ürünü olmalıdır. Bu ise ancak toplumun örgütlü kesimlerinin ekonomik ve siyasal alanlardaki çözüm önerilerinin dikkate alınmasıyla mümkündür.

Kriz dönemleri, yalnızca ekonomik süreçleri değil, toplumsal ve siyasal yapıyı da derinden etkileyen dönemlerdir. Krizlerin toplumsal maliyetinin en aza indirilebilmesi için, krize karşı oluşturulacak mücadele programının ekonomik alanda olduğu gibi, sosyal ve siyasal alanlarda alınacak tedbirlerle de desteklenmelidir. Ekonomik uygulamaların toplumsal bir destek ve zemin kazanabilmesi için, siyasal alanın da demokratik dönüşümü gerekmektedir. Türkiye'nin yıllardır ihtiyaç duyduğu bu demokratik dönüşüm programı, en az ekonomik tedbirler kadar önem ve aciliyet taşımaktadır. Gerçek anlamda bütünlüklü bir program etrafında toplumun geniş kesimlerinin mutabakatı ve işbirliği olmaksızın ortaya atılan çözümlerin etkili ve kalıcı olması mümkün değildir.

Hızla demokratikleşme yolunda adımlar atılmalıdır. 1982 Anayasası değiştirilerek, tüm toplumsal kesimlerin katılımıyla eşitlikçi, özgürlükçü ve demokratik bir anayasa hazırlanmalıdır. Başta siyasal sistem bütün olarak demokratikleşmelidir. Siyaset üzerindeki her türlü vesayetın etkilerine son verilmelidir. Temel insan hak ve özgürlüklerinin hiçbir durumda kısıtlanamayacağı anayasal güvence altına alınmalı, işkence ve kötü muamele önlenmelidir. Etnik, dinsel, kültürel çeşitliliği koruyucu ve destekleyici politikalar hayata geçirilmelidir. Toplumsal barış ve hoşgörü içerisinde birarada kardeşçe yaşamın desteklenmesi yolunda kamu otoritesi tarafından adımlar atılmalıdır. Kürt sorununa barışçıl ve demokratik bir çözüm bulunmalıdır. Anayasadan başlayarak tüm kanunlarda cinsiyet ayrımcılığını içeren ifadeler kaldırılmalıdır. Kadınların, sosyal, siyasal ve gündelik yaşamda tam bir eşitlik ilkesiyle var olabilmesi için kamu otoritesi tarafından pozitif politikalar hayata geçirilmelidir.

Bizler toplumsal sorumluluğu olan emek ve meslek örgütleri olarak, yaşadığımız ekonomik krizin bedelinin emeğiyle geçinenlere ödetilmesine izin vermeyeceğiz. Kriz, emekçilerin değil, sermayenin doymak bilmeyen kâr hırsının krizidir ve bunun bedeli de emekçilere ödetilemez. AKP'nin IMF bürokratları ve sermaye çevrelerinin talepleri doğrultusunda uygulayacağı ekonomik programı, kriz fırsatçılığını, işten atmaları, işsizlik fonunun talan edilmesini kabullenmemiz mümkün değildir. Krize, işçilerin, kamu emekçilerinin, çiftçilerin, dar gelirliilerin, meslek sahiplerinin, küçük esnafın, emeklilerin, gençlerin, kadınların, kent yoksullarının, köylülerin yani toplumun geniş kesimlerinin çıkarları doğrultusunda hazırlanmış bir "sosyal dayanışma ve demokratikleşme programı" çerçevesinde çözüm üretmek, Türkiye'nin geleceğinin güvencesi olacaktır. Üretimi ve istihdamı teşvik eden, iş güvencesini etkinleştiren, gelir dağılımı adaletsizliğini ortadan kaldıran ve emeği koruyan önlemlere öncelik verilmelidir.

Bu doğrultuda bir araya gelen biz emek ve meslek örgütleri, emekçilerin, çalışanların ve yoksul halkımızın yaşanılan ve yaşanacak olan krizlerden zarar görmemesi doğrultusunda çalışmalarımızı sürdüreceğiz, krize karşı toplumun geniş kesimlerini kucaklayan acil eylem planlarını oluşturacağız.